

som utförts av vissa arbetsförordningschefer. Den fond för uppsamlade av dessa kasser vid inlämning eller som utskickade trupperförband, som föreslås av militärförhållaren på Gotland, finnes redan, påpekar departementet, i egenkap av allmänna lägerkassornas besparingsmedel. Beträffande de enskilda lägerkassornas ansåg däremot olika förskrifter vara erforderliga. De kvarstående trupperförbanden bör bibehållas i fullt ågen dessett av sina enskilda lägerkassar. Vid trupperförband, som skola sammansättas med andra, bör de enskilda lägerkassorna övergå till det nybildade förbandet. De enskilda lägerkassorna vid inlämning trupperförband bör fördelas mellan de återstående trupperförbanden samt fastigheter och inventarier tillhörande sådana trupperförband försälas och därav inflytande medel på samma sätt fördelas.

Passagerarelista. Med Tjejelvar från Stockholm, och Nysskuddan den 8 sept. Doktorer Kerstetter, Gyllberg, Kapell, Palm, disponent Kellberg, skådespelare Hillberg, hr Wedell, Dahl, Olafsson, Olsh, Faltshölm, Karlsson, Schaback, Brack, Eriksson, Nilsson, Wilhelm, Gustafsson, Lundqvist, Friberg, Blomgren, Eriksson, Westman, Tomfelt, miss Kerstetter, fru Sillén, Eriksson, Wilhelm, Andersson, fru Åker, Malmberg, Gustafsson, Hedevall, Sjögren, Hiller, Hultfeldt.

Med Gotland från Kalmar den 8 sept. Doktor Cavalli, grossch. Clae, dir. Knutson, inspektör Lindqvist, kamrer Höglberg, hr Schmitt, Cramér, Karlqvist, doktor Cavalli, fru Schmidt, Bergström, Lindskog, fru Kar. Bodin, Johansson, Krokstedt, fru Kar. Eriksson, Lundin.

Gotländska lantmännens centralförening

har i dag haft extra föreningsstämma i stadshotellet härstades under f. riksdagsmannen K. J. Larssons ordförandeskap. Stämman bestades av ett 50-tal personer.

Sedan röstlingen fastställdes, redogjorde dir. Nils Broander för föreningsens beaktad den 30 juni 1927, utvisande 159,237 kr. i inkomster och 168,775 kr. i utgifter och alltså en förlust på 9,537 kr. Härvid är emellertid att märka, att något bidrag från Jordbrukarebanken icke erhöles, att behållningarna äro försäkrigt utplånade och att utdelningarna till lokalaföreningarna pågått som vanligt. För året utgjorde utgifterna endast kr 150,000. Den stora skillnaden på 18,000 kr. beror emellertid på vissa ändringar i bokföringen efter anvisningar av Jordbrukarebanken. Hade icke dessa vidtagits, skulle utgiftssidan endast utplånad 142,750 kr. Dir. Broander konstaterade dessutom att om styrelsens förslag till förskattande av föreningsens ställning redan nu genomföres, skulle föreningen haft 29,000 kr. mindre i utgifter och bristen på 9,000 kr. hade således bytts i ett överskott på 20,000 kr.

De av ord. stämman beslutade stadsändringarna rörande bl. a. riksskatternas avytlande pr. kalenderår och ordinarie föreningsstämmans hållande i april månad stadfastes.

Stämman övergick därpå till den brännande frågan för dagen: styrelsens förslag till förbättring av föreningsens ställning. Detta innefattar bl. a. en extra utdelning av medlemmarna å 6 kr. pr. hektar, besparingar på lönerna å 10,000 kr. pr. år, nedsättning av riksförbundets provision på spannmålsförslutningen från 1 till 1.2 procent samt en besparing å ca 4,000 kr. förmåligast genom verkställande direktörens i magasinbehållning avsparg. Beträffande den extra utdelningen meddelades, att inom 37 föreningar hittills tecknats något över 52,000 kr. Man hade emellertid tänkt sig ett minimibelopp på 100,000 kr. och det fästs alltså ännu mycket. Dock är att märka, att teckningslistor för närvarande fattas från ett 30-tal föreningar. Frågan blev nu vad föreningen skulle göra med de medlemmar, som icke tecknat, om 100,000 kr. strecket uppnås. Styrelsen hade tänkt sig, att dessa skulle infösa sina ansvarsförbindelser å 450 kr. pr. hektar.

En livlig diskussion utspån sig i frågan, varunder bl. a. hr Edv. Dahlgren, Hagsåda i Gernan, ställde frågan, hurvidt det kunde vara stödgenligt att inleda insatserförbindelserna av de medlemmar som icke nu velat teckna. Man kunde med säkerhet förutspå, att det uts i bygderna skulle uppstå allmänt missnöje och att många skulle komma att lämna föreningen. Dir. Broander framhöll, att insatserförbindelsen är en ren skuldförbindelse, som måste infösa efter vederbörlig uppsägning. Även hr Mellin, Sanda, uttryckte sina farhågor, om insatser skulle komma att utkrävas, medan ord. emot hr P. S. Hartman fönn det oönskeligt, om icke en handfästning någon gång skulle kunna hålla ihop. Om nu en del sägra att teckna, så få vi bereda oss på att få en mindre förlust och det är ju litet förtärligt, att denna mindre förlust skall hjälpa fram konjunkturen för dem, som icke vilja vara medlemmar. Hr Axel Pettersson, Eke, utbröda om icke de som nu tecknade finge rätta på sina bespar. var till dir. Broander anmärkte, att i så fall kunde man knappast tala om att föreningsens ställning bleve förbättrad. Emellertid ansåg tal. att de som nu hjälpa föreningen på fört att de som få igen sitt förtän någon utdelning säge rum. Hr Johansson, Lersåve, misstänkte, att de flesta komne att anså det fördelaktigare att betala sina 450 kr. än att teckna 6 kr. per hektar. Detta kunde i sin tur medföra att föreningsens ställning i konjunkturen bleve sämre, då ju bankerna nu ansvarsförbindelserna som säkerhet. Dir. Broander framhöll gen. emot den misstänksalarna, att teckningarna endast komna att gilla, om beloppet uppgår till 100,000 kr.; st.

jest förfaller det hela. Hr L. T. Jakobsson, Bosarna, ansåg det tillfreds. om man finge in 70,000 kr. på teckningarna och dröve in resten på laglig väg och så låt de tredskade medlemmarna gå. Det vore lika bra, om 1/4 av medlemmarna utgöve ut. föreningen, om de tre återstående fjärdedelarna bestode av verkliga föreningsmedlemmar. För övrigt ha vi bestämt beslut på, att medlemmarna skola vara skyldiga att teckna upp till 10 kr. hektar.

Hr Björkqvist, Sanda, ansåg, att det vore till en stor fordel för Gotlands lantmän om föreningen kunde hålla ihop och hr Johansson, Roma, föreslog, att styrelsen måtte frambringa nytt förslag i frågan till nästa ord. stämman med föreningen. Efter inläggs av dir. Broander, hr O. Åkerbäck, Hejde, och J. Johansson, Gardarve, Fårhem, var diskussionen avslutad. Något beslut i frågan fattades icke.

Nästa punkt på föredragningslistan var frågan om verkställande direktörens avtänning. Styrelsen hade föreslagit, att anslaget till avtänningar för personalen i föreningen, skulle utgå med 25,000 kr. mot 35,000 kr. förut. fördelning av detta anslag skulle bestämmas av styrelsen. Genom in. dragning av direktörsposten i magasinbolaget hade uppstått en besparing av 4,000 kr., som kommit centralföreningen till godo. Förslaget blev föremål för en livlig diskussion, under vilken hr P. S. Hartman, Endre, L. T. Jakobsson, Slänga, och O. Åkerbäck, Hejde, m. fl. talade för styrelsens förslag, medan hr J. Johansson, Roma, och Kr. Niklasson, Linde, m. fl. ansågo, att det var stämmans sak att bestämma om direktörens avtänning. Det är en principfråga, sade hr Niklasson, om stämman eller styrelsen skall bestämma om den saken. Stämman beslut, att ge styrelsen i uppdrag att fastställa lönerna för samtliga anställda och anvisade för ändamålet 25,000 kr.

Till sist vidtog en livlig diskussion om årets spannmålshandel.

Förstakammarvalen i höst

ger Östg.-Corr. anledning till några funderingar. Efter att ha redogjort för partiställningen inom väljarkåren i Kalmar län och Gotland skriver tidningen:

Möjligheten att genom kombinationer av partigrupper ändra det utslag, som en strikt tillämpning av den proportionella valmetoden skulle ge, har hittills i allmänhet utnyttjats så att högern berövnats vinster, som detta parti haft rätt till. Vänsverkan har varit regel. Vid det nu förestående valet i Kalmar synes dock en sådan kombination vara mindre sannolik, då socialdemokraterna väl icke vilja avstå från en vinstmöjlighet för att hjälpa borgmästare Rune tillbaka till riksdagen. Men även om en samverkan mellan socialdemokrater och frisinnade komme till stånd är högerns platsvinst tryggad; bondeförbundet blev i stället den forlorande på en sådan kombination. Hr Rune synes ej heller ha stora utsikter till andsättning från borgerligt håll; varken högern eller bondeförbundet kan ha något intresse av att — med uppträffande av i andra fallet en säker vinst, i andra fallet en vinstmöjlighet — trygga återvalet av en i politiskt hänseende så opolitisk och oberäknelig herre som borgmästare Rune. Det är mycket möjligt att socialdemokraterna resonera på samma sätt, besjålade av samma förklarliga misstro mot en av balansgrängspolitikens mest upmärksammade aktörer. Men kanske har hr Rune andra kombinationer, han är obstridligen skicklig i det valtaktiska knäpporot.

Den politiskt intresserade allmänheten börjar allt tydligare visa avsmak för de parti- och personintriger, som praktiseras vid förstakammarvalet. Man resonerar som så: till varje parti få det antal representanter, som det är berättigt till, och forsk icke genom röstlän, hemliga kombinationer eller andra knop draga ett streck för den rättvisa fördelningen av mandatet! Öppen och ärlig samverkan är en annan sak, men krypskyttet borde vara bannlyst. Bakom intrigspelet ligger i de flesta fall icke så mycket partiiintressen, som fastmer personliga motiv. Det proportionella valsystemet ger i små väljareförsamlingar, såsom landstingen, alltför stora möjligheter åt dylika särintressen, och det finnes exempel på att icke lämpliga personer lyckats kränga sig in i senast med hjälp av blott några få sammansvurna, vilka uppställt som villkor för sin anslutning till partiets valsedel att vederbörandes namn upptages. Första kammarrens nivå höjes sannsligen icke genom dylika nyförvärv. Lojalitet mot meningsfränderna och sammanhållning inom väljaregrupperna äro oeftersluggliga villkor, om icke förstakammarvalet skola urarta till förmåliga huggexor mellan mandatägare inom och utan väljareförsamlingen. En sådan sammanhållning underlättas väsentligt om partierna i landstingen söka mera än hittills betrakta förstakammarvalet som en rikssangelägenhet och sträva att vid sidan av dugliga och allmant erkända lokala representanter bereda plats även för politiska förmågor utanför valkretsen. Det kan äldrig nog ofta framhållas, att högerns idé av ett verkligt överenshus bygger på förutsättningen att de lokala sympantikerna och intressena icke få dominera vid valet av